

Мотиви към Определение № 398 от 25.11.2023 г. по ч.н.д.№1225/2023 по описа на ВРС.

Производството е образувано по внесено искане от ВрРП за вземане мярка за неотклонение “Задържане под стража” по отношение на обвиняемите на досъдебно производство № 8099/2023 г. по описа на ВрРП – И.А.И. и А.И.А. В искането се излагат доводи за неговата основателност за вземане на най-тежката мярка за неотклонение “задържане под стража” по отношение на обвиняемите, а именно наличие на достатъчно данни, обуславящи обосновано предположение за извършване на визираното престъпление и наличие на опасност от извършване на друго престъпление.

В хода на делото представителят на ВрРП поддържа искането, като развива допълнителни доводи в подкрепа на същото, а именно обремененото съдебно минало на обвиняемите, извършването на престъплението в условията на повторност и опасността от извършване на нови престъпления по отношение и на двамата обвиняеми.

Договореният защитник на обвиняемите изразява становище за неоснователност на внесеното искане, поради обстоятелството, че не са налице предпоставките на чл.63, ал.1 НПК за вземане на най-тежката мярка за неотклонение “задържане под стража”, тъй като от събраните доказателства не се разкрива обосновано предположение за извършване на каквото и да било престъпление и не е налице реална опасност от укриване или от извършване на друго престъпление по отношение и на двамата обвиняеми. Твърди, че: последните са привлечени в качеството на обвиняеми при неизяснена фактическа обстановка; не са налице достатъчно доказателства, относно съдържанието на иззетите обекти; не е проведена химична експертиза, относно тези обекти; не е изяснено същите представляват ли акцизни стоки по смисъла на закона и не е установено кой е собственик на помещението, където същите са намерени и иззети.

Обвиняемият **** г. в гр.Враца, българин, български гражданин, осъждан, средно образование, ЕГН ***** поддържа казаното от своя защитник и моли за налагане на по-лека мярка за неотклонение.

Обвиняемият **** в гр.Враца, българин, български гражданин, осъждан, висше образование, ЕГН ***** поддържа казаното от своя защитник и моли да не му бъде налагана мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Производството е по реда на чл.64, ал.1 от НПК.

Съдът, като взе предвид изложеното в искането на ВРП и след като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Депозираното искане е процесуално допустимо.

Наказателното производство е образувано за престъпление по чл.234,ал.1 НК. В хода на разследването, в качеството на обвиняеми са привлечени лицата ****, **** и ****

С Постановление за привличане на обвиняем от 23.11.2023 г. лицето *****/неосъждана/ е привлечена в качеството на обвиняем за престъпление по чл.234, ал.1 вр. чл.20, ал.2 НК и спрямо нея е взета МН „подписка“.

С Постановление за привличане на обвиняем от 23.11.2023 г. лицето ***** е обвинен в това, че на 23.11.2023г. в гр. Враца в съучастие като извършител с ***** /съизвършители/ в помещение, прилежащо към къща, находяща се в гр.Враца, ул.**** е държал четири броя чувала акцизни стоки, с неустановено към момента количество ситно нарязана суха листна маса – тютюн без български акцизен бандерол, като такъв се е изисквал по закон, по смисъла на чл.2, т.2 и чл.4, т. 1 от ЗАДС, а именно тютюн за пушене /за лула и цигари/ по смисъла на чл.12, ал.1, т.1 и т.3 от ЗАДС, с неустановена към настоящия момент пазарна стойност, като случаят не е маловажен и деянието е извършено повторно, - престъпление по чл.234, ал.3, т.1 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 НК, за което се предвижда наказание лишаване от свобода от две до осем години и лишаване от права по чл.37, ал.1, т.7 НК.

С Постановление за привличане на обвиняем от 23.11.2023 г. лицето ***** е обвинен в това, че:

1. на 23.11.2023г. в гр. Враца в съучастие като извършител с ***** /съизвършители/ в помещение, прилежащо към къща, находяща се в гр.Враца, ул.**** е държал четири броя чувала акцизни стоки, с неустановено към момента количество ситно нарязана суха листна маса – тютюн без български акцизен бандерол, като такъв се е изисквал по закон, по смисъла на чл.2, т.2 и чл.4, т. 1 от ЗАДС, а именно тютюн за пушене /за лула и цигари/ по смисъла на чл.12, ал.1, т.1 и т.3 от ЗАДС, с неустановена към настоящия момент пазарна стойност и

2. на 23.22.2023 г. в ползвания от него лекк автомобил „***** е държал един брой найлонов плик, съдържащ шест броя прозрачни найлонови плика с кафява листна маса - – тютюн без български акцизен бандерол, като такъв се е изисквал по закон, по смисъла на чл.2, т.2 и чл.4, т. 1 от ЗАДС, а именно тютюн за пушене /за лула и цигари/ по смисъла на чл.12, ал.1, т.1 и т.3 от ЗАДС, с неустановена към настоящия момент пазарна стойност, като случаят не е маловажен и деянието е извършено повторно, - престъпление по чл.234, ал.3, т.1 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. чл.26, ал.1 НК, за което се предвижда наказание лишаване от свобода от две до осем години и лишаване от права по чл.37, ал.1, т.7 НК.

В хода на разследването са извършени следните процесуално-следствени действия: проведени са разпити на свидетелите *****; проведени са огледи на местопроизшествия с приложени фотоалбуми към тях; проведени са ПСД – претърсване и изземване и е назначена химична експертиза, която към момента не е проведена. Към делото са приложени съдебни актове – Определения на ВРС за последващо одобряване на извършените ПСД. Изискани и приложени по делото са справки за собственост на МПС, справки за имотното състояние на обвиняемите, справка за актуално състояние на търговско дружество, справка за регистрирани трудови договори, справки за регистрирани заявителски материали, както и характеристични данни и справки за съдимост по отношение и на тримата обвиняеми.

При проведения анализ на събраните доказателства съдът намира, че са налице достатъчно данни, обуславящи обосновано предположение, че именно обвиняемият И.И. е автор на инкриминираното деяние, квалифицирано от обвинението като престъпление по чл.234, ал.3, т.1 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 НК, за което е и привлечен в качеството на обвиняем. Показанията на разпитаните свидетели са непротиворечиви и последователни и кореспондират на останалите събрани по делото доказателства. Обвиняемият не признава вината си и не дава обяснения по случая. Видно от изготвената справка за съдимост, обвиняемият И. е осъждан два пъти с влезли в сила съдебни актове на ВрРС за извършени от него престъпления по чл.234, ал.1 НК, включително е осъждан и на ефективно лишаване от свобода. От приложената

характеристична справка се установява, че обв.И. е с лоши характеристични данни.

В случая от съществено значение е, че наличието на реална опасност обвиняемият да извърши друго престъпление е налице към момента на произнасянето по искането за вземане мярка за неотклонение “задържане под стража”, тъй като лицето е привлечено като обвиняем за извършено тежко умишлено престъпление от общ характер, наказуемо с лишаване от свобода, като същият е осъждан за извършено престъпление от общ характер за същото престъпление.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, степента на обществена опасност на извършителя, характера и високата степен на обществена опасност на инкриминираното деяние и обстойно обсъди кумулативните предпоставки, обуславящи вземането на най-тежката мярка за неотклонение – задържане под стража, намира че е налице обосновано предположение, че обвиняемият И. е извършил умишлено престъпление от общ характер, за което се предвижда наказание “лишаване от свобода”, както и че съществува реална опасност да извърши друго престъпление.

По отношение на обв.****:

При анализа на събраните по делото доказателства, съдът, намира че са налице достатъчно данни, обуславящи обосновано предположение, че именно обвиняемият А.А. е автор на инкриминираното деяние, квалифицирано от обвинението като престъпление по чл.234, ал.3, т.1 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. чл.26, ал.1 от НК, за което е и привлечен в качеството на обвиняем. Показанията на разпитаните свидетели са непротиворечиви и последователни и кореспондират на останалите събрани по делото доказателства. Обвиняемият не признава вината си и не дава обяснения по случая. Видно от изготвената справка за съдимост, обвиняемият А. е осъждан общо два пъти с влезли в сила съдебни актове на ВрРС за извършени от него престъпления по чл.234, ал.2 НК. По отношение на същия, през 2020 г. ВрРП е внесла обвинителен акт и е налице образувано н.о.х.д. във ВрРС с обвинение за извършено престъпление по чл.234 НК. От приложената характеристична справка се установява, че обв.А. е с недобри характеристични данни.

В случая от съществено значение е, че наличието на реална опасност обвиняемият да извърши друго престъпление е налице към момента на произнасянето по искането за вземане мярка за неотклонение “задържане под стража”, тъй като лицето е привлечено като обвиняем за извършено тежко умишлено престъпление от общ характер, наказуемо с лишаване от свобода, като същият е осъждан за извършено престъпление от общ характер за същото престъпление. Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, степента на обществена опасност на извършителя, характера и високата степен на обществена опасност на инкриминираното деяние и обстойно обсъди кумулативните предпоставки, обуславящи вземането на най-

тежката мярка за неотклонение – задържане под стража, намира че е налице обосновано предположение, че обвиняемият А. е извършил тежко умишлено престъпление от общ характер, за което се предвижда наказание “лишаване от свобода” повече от пет години, както и че съществува реална опасност същият да извърши друго престъпление.

Неоснователни са доводите на защитата за отхвърляне искането на ВРП. Кумулативно визираните предпоставки по чл.63, ал.1 НПК в конкретния случай са налице и не обуславят отпадане на обективният критерии - наличие на висока обществена опасност на дееца и извършеното деяние по отношение и на двамата обвиняеми. Извършването на инкриминираното деяние обуславя наличието на реална опасност от извършване на друго престъпление и за двамата обвиняеми. В хода на разследването, въпреки че е в начален етап, са извършени достатъчно ПСД, разкриващи извършването на престъплението и тяхното авторство. Назначена е химична експертиза по отношение съдържанието на намерените и иззети инкриминирани вещи, като е постановено същата да бъде проведена в срок до 28.11.2023 година.

По изложените съображения съдът счита, че по отношение и на двамата обвиняеми - И.И. и А.А., следва да бъде взета най-тежка мярка за неотклонение, а именно “задържане под стража”, която е адекватна и законосъобразна към настоящия момент.

Водим от горното и на основание чл.64, ал.4 вр. чл.63, ал.1 НПК съдът постанови определението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :